

PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW W
KATOWICACH

40-024 Katowice, ul. Powstańców 41a
Tel./Fax (0-32) 256-46-96, Tel/Fax (0-32) 255-26-47, Tel. /Fax (0-32) 255-44-04
E-mail: katowice@uokik.gov.pl

Katowice, dn.09.12.2002r.

RKT-560-s-11/02/MF

Decyzja nr RKT-61/2002

I. Na podstawie art. 104 k.p.a. i art. 28 ust. 6 oraz art. 9 w związku z art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319; z 2001r. Nr 110, poz. 1189, Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002r. Nr 129, poz. 1102), po rozpatrzeniu sprawy wszczętej z urzędu, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **uznaje się**, że działania Gminy Zabrze, stanowią praktykę ograniczającą konkurencję i **nakazuje się** temu przedsiębiorcy zaniechanie stosowania w/w praktyki, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku poprzez stosowanie w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji w ten sposób, że Gmina Zabrze nie pobiera opłat za korzystanie z przystanków komunikacji miejskiej stanowiących jej własność od przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą polegającą na zarobkowym przewozie osób na zlecenie Komunikacyjnego Związku Komunalnego Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego w Katowicach przy jednoczesnym pobieraniu w/w opłat od pozostałych przedsiębiorców prowadzących działalność przewozową.

II. Na podstawie art. 104 k.p.a. oraz art. 28 ust. 6 i art. 101 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319; z 2001r. Nr 110, poz. 1189, Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002r. Nr 129, poz. 1102), po rozpatrzeniu sprawy wszczętej z urzędu, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w związku z dopuszczeniem się naruszenia zakazu określonego w art. 8 ust. 2 pkt 3 w/w ustawy, **nakłada się** na Gminę Zabrze karę pieniężną w wysokości 5 282,85 PLN (słownie: pięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt pięć groszy), co stanowi równowartość 1500 euro, płatną do Budżetu Państwa.

III. Na podstawie art. 28 ust. 6 oraz art. 75 w związku z art. 72 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122, poz. 1319; z 2001r. Nr 110, poz. 1189, Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002r. Nr 129, poz. 1102), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania wszczętego z urzędu, postanawia się nakazać Gminie Zabrze ponieść koszty niniejszego postępowania w kwocie 12 PLN (słownie: dwanaście złotych) płatne do Budżetu Państwa.

Uzasadnienie

W dniu 14.08.2002r. w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej Organem Antymonopolowym) wszczęte zostało z urzędu postępowanie wyjaśniające w sprawie zasad pobierania przez Gminy opłat za korzystanie z przystanków komunikacji miejskiej stanowiących ich własność od przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą polegającą na zarobkowym przewozie osób pojazdami samochodowymi.

W odpowiedzi na pytania Gmina Zabrze (zwana dalej Gminą) stwierdziła, że jest właścicielem wszystkich przystanków i dworców autobusowych w Zabrzu (karta nr 3). Natomiast właścicielem przystanków tramwajowych jest Przedsiębiorstwo Komunikacji Tramwajowej w Katowicach. Zasady wnoszenia opłat za korzystanie z przystanków i dworców autobusowej komunikacji miejskiej reguluje uchwała Nr XI/113/95 Rady Miejskiej w Zabrzu z dnia 10.04.1995r. (karta nr 4). Zbiorowa komunikacja autobusowa na terenie Gminy realizowana jest przez Komunikacyjny Związek Komunalny Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego w Katowicach (zwany dalej KZK GOP) i Gmina dofinansowuje komunikację zbiorową. Gmina nie pobiera opłat za korzystanie z przystanków od przewoźników świadczących usługi na zlecenie KZK GOP, a powodem takiego stanu rzeczy jest fakt, że Gmina dotuje komunikację zbiorową.

Opłaty za korzystanie z przystanków pobierane są od przewoźników komunikacji uzupełniającej, pod którym to pojęciem należy rozumieć prywatnych przewoźników prowadzących działalność gospodarczą w zakresie regularnego przewozu osób jako dodatkowy (uzupełniający) publiczny przewóz osób w stosunku do komunikacji zbiorowej (zasadniczej) realizowanej na terenie Gminy przez KZK GOP (karta nr 6). Miesięczna wysokość opłat począwszy od kwietnia 2002r. wynosi 30 PLN za pojazd typu minibus i 35 PLN za pojazd typu autobus.

Gmina Zabrze nie prowadzi działalności gospodarczej polegającej na krajowym transporcie drogowym osób, natomiast jest udziałowcem w Przedsiębiorstwie Komunikacji Miejskiej Gliwice Sp. z o.o. Procentowy udział Gminy we współwłasności mienia PKM Gliwice Sp. z o.o. wynosi 27,51 %.

W dniu 04.10.2002r. Organ Antymonopolowy wszczął z urzędu postępowanie antymonopolowe w sprawie nadużywania przez Gminę Zabrze pozycji dominującej na rynku poprzez stosowanie w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji w ten sposób, że Gmina Zabrze nie pobiera opłat za korzystanie z przystanków komunikacji miejskiej stanowiących jej własność od przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą polegającą na zarobkowym przewozie osób na zlecenie Komunikacyjnego Związku Komunalnego Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego w Katowicach przy jednoczesnym pobieraniu w/w opłat od pozostałych przedsiębiorców prowadzących działalność przewozową, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (zwana dalej ustawą antymonopolową - karta nr 1).

W toku postępowania antymonopolowego Gmina przesłała wykaz przedsiębiorców prowadzących działalność przewozową na zlecenie KZK GOP i korzystających z przystanków komunikacji miejskiej na terenie Zabrza nieodpłatnie. W związku z tym, że w/w przewoźnicy świadczą usługi na zlecenie KZK GOP, a Gmina dotuje komunikację zbiorową realizowaną przez KZK GOP, przewoźnicy ci nie zawierają umów z Gminą na korzystanie z przystanków komunikacji autobusowej (karta nr 15).

W oparciu o zgromadzony w postępowaniu materiał dowodowy Organ Antymonopolowy ustalił następujący stan faktyczny.

Jak ustalono w toku postępowania administracyjnego Gmina jest jedynym właścicielem przystanków miejskiej komunikacji autobusowej na terenie Zabrza. Zgodnie z art. 19 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz.U. z 2000r. Nr 71, poz. 838 z późn. zm.) organ administracji rządowej lub jednostki samorządu terytorialnego, do właściwości którego należą sprawy z zakresu planowania, budowy, modernizacji, utrzymania i ochrony dróg jest zarządcą drogi. W granicach miast na prawach powiatu zarządcą wszystkich dróg publicznych, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych jest zarząd miasta. Korzystając z w/w uprawnień wyłącznie Gmina jest uprawniona do tworzenia przystanków komunikacji

miejskiej na swoim terenie, a także do wyrażania zgody na korzystanie z przystanków przez inne podmioty. Gmina w świetle art. 4 ustawy antymonopolowej jest przedsiębiorcą. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) do zadań własnych gminy należy zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty, a w szczególności w zakresie lokalnego transportu zbiorowego.

W dniu 10.04.1995r. Rada Miejska w Zabrzu podjęła uchwałę Nr XI/113/95 w sprawie ustalenia Regulaminu korzystania z przystanków i dworców autobusowej komunikacji miejskiej (karta nr 4). Zgodnie z pkt 1 Regulaminu stanowiącego załącznik do w/w uchwały prowadzenie na terenie przystanków i dworców autobusowej komunikacji miejskiej działalności polegającej na przewozie osób oraz wszelkiej innej działalności gospodarczej jest możliwe wyłącznie na podstawie umów zawartych z Gminą Zabrze. Pkt 7 stanowi, że koszty związane z utrzymaniem czystości i porządku na przystankach oraz remontem wiat przystankowych ponosić będą równomiernie wszyscy przewoźnicy (karta nr 5).

Gmina Zabrze jest członkiem KZK GOP, który to związek komunalny organizuje lokalny transport zbiorowy na terenie Zabrza. Z twierdzeń Gminy wynika również, że dotuje ona komunikację zbiorową (autobusowo – tramwajową) na swoim terenie. 10 przewoźników prowadzących działalność gospodarczą polegającą na zarobkowym przewozie osób pojazdami samochodowymi na zlecenie KZK GOP korzysta z przystanków stanowiących własność Gminy bez zawartej umowy pisemnej i nieodpłatnie.

Gmina zawarła z „Transportowiec” Sp. z o.o. w Katowicach 19 umów, których przedmiotem jest udostępnienie przewoźnikowi przystanków autobusowej komunikacji miejskiej na terenie Zabrza. Jedną z w/w umów zaliczono w poczet dowodów w niniejszym postępowaniu (karty nr 7-9). Gmina zawarła również przedmiotową umowę według takiego samego wzorca z Franciszkiem B. z Zabrza (karty nr 10-12). Zgodnie z § 3 w/w umów przewoźnik zobowiązuje się partycypować w kosztach oczyszczania i utrzymania przystanków na terenie Gminy proporcjonalnie do stopnia ich wykorzystania. Za miesięczny koszt usługi oczyszczania i utrzymania przyjmuje się kwotę zryczałtowaną 30 PLN dla pojazdu typu autobus oraz 25 PLN dla pojazdu typu minibus. Aneksami z dnia 08.03.2002r. § 3 nadano brzmienie zgodnie z którym za miesięczny koszt usługi oczyszczania i utrzymania przyjmuje się kwotę zryczałtowaną 35 PLN dla pojazdu typu autobus oraz 30 PLN dla pojazdu typu minibus.

W oparciu o ustalony stan faktyczny Organ Antymonopolowy zważył co następuje.

Dla uznania, że sprawa ma charakter antymonopolowy niezbędne jest ustalenie czy w okolicznościach sprawy doszło do naruszenia interesu publicznoprawnego. W świetle treści art. 1 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów celem regulacji w niej przyjętej jest zapewnienie rozwoju konkurencji, ochrona przedsiębiorców narażonych na stosowanie praktyk ograniczających konkurencję i ochrona interesów konsumentów. Pozwala to przyjąć, że ma ona charakter publicznoprawny i służy ochronie interesu ogólnospołecznego. Znajduje więc zastosowanie tylko wówczas, gdy zagrożony lub naruszony zostaje interes publiczny, polegający na zapewnieniu właściwych warunków funkcjonowania rynku gospodarczego. Ustawa zatem w odniesieniu do przedsiębiorców chroni konkurencję, a w odniesieniu do konsumentów ich interesy jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym. Działaniami antykonkurencyjnymi, bądź antykonsumenckimi, w tym rozumieniu są jedynie takie działania, które dotyczą sfery interesów szerszego kręgu uczestników rynku, a więc gdy dotyczą nie sytuacji pojedynczego przedsiębiorcy czy konsumenta, lecz zaburzeń na rynku, w rozumieniu negatywnych zjawisk charakteryzujących jego funkcjonowanie. Ingerencja Prezesa UOKiK uzasadniona byłaby tylko wówczas, gdyby służyła ochronie tak pojętej konkurencji lub interesu konsumentów. Celem ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie jest więc ochrona prywatnoprawnego interesu przedsiębiorcy bądź konsumenta. Podstawą do zastosowania przepisów w/w ustawy winno być zatem stwierdzenie, że został naruszony

interes publicznoprawny, a nie interes wyłącznie grupy lub jednostki. (Wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 3.04.2002r. sygn. akt XVII Ama 88/01).

W rozpatrywanej sprawie skutkami praktyki ograniczającej konkurencję dotknięci zostali przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą polegającą na krajowym transporcie drogowym osób wnoszący opłaty za korzystanie z przystanków miejskiej komunikacji autobusowej na terenie Zabrze. Pobieranie od niektórych z przewoźników opłat za korzystanie z przystanków i nie pobieranie ich od pozostałych w istotnym stopniu skutkuje zaburzeniem konkurencji na rynku, gdyż stworzone przez Gminę warunki konkurowania nie są jednakowe dla wszystkich przedsiębiorców. Praktyka Gminy godzi również we wszystkich przedsiębiorców, którzy zamierzaliby prowadzić działalność gospodarczą polegającą na zarobkowym przewozie osób z wykorzystaniem przystanków stanowiących własność Gminy, nie na zlecenie KZK GOP. Tak więc w niniejszej sprawie mamy do czynienia z występowaniem interesu publicznoprawnego.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 pkt 3 nadużywanie pozycji dominującej polega na stosowaniu w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji.

Dla bytu w/w praktyki ograniczającej konkurencję koniecznym jest zajmowanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku i nadużywanie jej. Zgodnie z art. 4 pkt 9 ustawy antymonopolowej przez pozycję dominującą rozumie się przez to pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40 %.

Jak ustalono w toku postępowania administracyjnego Gmina jest jedynym właścicielem przystanków komunikacji miejskiej na terenie Zabrze. W granicach miast na prawach powiatu zarządcą wszystkich dróg publicznych, z wyjątkiem autostrad i dróg ekspresowych jest zarząd miasta. Korzystając z w/w uprawnień wyłącznie Gmina jest uprawniona do tworzenia przystanków komunikacji miejskiej na swoim terenie, a także do wyrażania zgody na korzystanie z przystanków przez inne podmioty oraz pobierania z tego tytułu stosownych opłat.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że Gmina, jako zarządcą wszystkich dróg na swoim obszarze zajmuje dominującą pozycję na rynku udostępniania części pasa drogowego – wydzielonego jako przystanek komunikacyjny - w celu zatrzymywania się na nim pojazdów przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie przewozu osób.

Dla bytu powyższej praktyki konieczne jest stosowanie w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów. W niniejszym postępowaniu podobnymi umowami są umowy, których przedmiotem jest udostępnienie przystanków autobusowej komunikacji miejskiej na terenie Zabrze.

Powyższe uciążliwe lub niejednorodne warunki umów muszą skutkować tym, iż stwarzają przedsiębiorcom prowadzącym działalność przewozową zróżnicowane warunki konkurencji. Tym samym występowanie przedmiotowej praktyki ograniczającej konkurencję musi wywoływać ten skutek, iż podmiot (podmioty) nią dotknięty ma stworzone gorsze warunki konkurencji, niż pozostałe podmioty nie dotknięte tą praktyką. W związku z tym byt praktyki z art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy antymonopolowej wymaga udowodnienia, iż istnieją konkurenci na rynku w stosunku do których stosowane są zróżnicowane warunki umów.

Zgodnie z art. 4 pkt 10 ustawy antymonopolowej przez konkurentów należy rozumieć przedsiębiorców, którzy wprowadzają lub mogą wprowadzać albo nabywają lub mogą nabywać, w tym samym czasie, towary na rynku właściwym.

W niniejszej sprawie konkurentami są wszyscy przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą polegającą na krajowym transporcie drogowym osób korzystający z przystanków

miejskiej komunikacji autobusowej na terenie Zabrze.

Jak wskazano to wcześniej Gmina zawarła z „Transportowiec” Sp. z o.o. w Katowicach 19 umów, których przedmiotem jest udostępnienie przewoźnikowi przystanków autobusowej komunikacji miejskiej na terenie Zabrze. W każdej z tych umów w § 4 wskazano jeden lub więcej pojazdów, którymi realizowane są przewozy. Gmina zawarła również przedmiotową umowę według takiego samego wzorca z Franciszkiem B. z Zabrze. Zgodnie z § 3 w/w umów przewoźnik zobowiązuje się partycypować w kosztach oczyszczania i utrzymania przystanków na terenie Gminy proporcjonalnie od stopnia ich wykorzystania. Obecnie miesięczna wysokość opłat za korzystanie z przystanków wynosi 35 PLN dla pojazdu typu autobus oraz 30 PLN dla pojazdu typu minibus. W przypadku spółki „Transportowiec”, jest ona zobowiązana do zapłaty wielokrotności w/w stawek opłat co miesiąc, ponieważ swoją działalność przewozową w Zabrzu prowadzi na podstawie 19 umów łączących ją z Gminą, w których to umowach wskazano jeden lub więcej pojazdów, którymi realizowane są przewozy.

Pozostali przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie przewozu osób na terenie Zabrze korzystający z przystanków miejskiej komunikacji autobusowej na terenie Gminy tj. PKM Katowice Sp. z o.o., PKM Gliwice Sp. z o.o., PKM Bytom S.A., PKM Bytom Sp. z o.o., PPUP Ruda Śląska, MZKP Tarnowskie Góry, Transkom Spółka jawna w Piekarach Śląskich, PUH Delta w Bytomiu, UTMP w Gliwicach, Meteor Spółka jawna w Jaworznie, świadczący usługi na zlecenie KZK GOP nie posiadają zawartych z Gminą umów na piśmie, których przedmiotem jest udostępnienie przewoźnikowi przystanków autobusowej komunikacji miejskiej na terenie Zabrze. W oparciu o powyższe należy stwierdzić, że w/w przedsiębiorcy zawarli z Gminą umowy o korzystanie z przystanków w sposób dorozumiany, zgodnie z którymi mogą oni nieodpłatnie korzystać z przystanków stanowiących własność Gminy. Stąd też, Gmina w umowach zawieranych z przedsiębiorcami korzystającymi z przystanków miejskiej komunikacji autobusowej stanowiących jej własność stosuje zróżnicowane (niejednolite) warunki, które są również uciążliwe dla części z nich.

Cena jest podstawowym elementem za pomocą którego przedsiębiorcy konkurują na rynku. W zależności od wysokości ponoszonych kosztów poszczególne ceny pobierane przez przedsiębiorców są zróżnicowane. W niniejszej sprawie kosztem dla części przedsiębiorców świadczących usługi przewozowe na terenie Zabrze jest konieczność partycypowania w kosztach oczyszczania i utrzymania przystanków na terenie Gminy w wysokości 35 PLN dla pojazdu typu autobus oraz 30 PLN dla pojazdu typu minibus. Konieczność ponoszenia tych kosztów w oczywisty sposób wpływa na wysokość pobieranych przez nich cen za przewóz osób. Pozostali przedsiębiorcy nie będący zobowiązani do ponoszenia w/w kosztów mogą oferować niższe ceny za wykonywane przez siebie usługi.

Dlatego też Gmina nakładając na niektórych z przewoźników obowiązek partycypowania w kosztach oczyszczania i utrzymania przystanków na jej terenie i nie nakładając takiego obowiązku na pozostałych stworzyła tym przedsiębiorcom zróżnicowane warunki konkurencji na rynku. Te zróżnicowane warunki konkurencji na rynku mogą w perspektywie doprowadzić do wyeliminowania z niego części przedsiębiorców, tj. tych którzy aktualnie obowiązani są partycypować w kosztach utrzymania przystanków, co ma bezpośredni wpływ na wysokość ponoszonych przez nich kosztów w działalności przewozowej, a w efekcie wpływ na wysokość cen.

Kwestia dotowania przez Gminę komunikacji zbiorowej (autobusowo - tramwajowej) nie powinna mieć żadnego wpływu na jej postępowanie w zakresie równego traktowania wszystkich przedsiębiorców świadczących usługi przewozowe. Przedsiębiorcy otrzymujący dotacje dodatkowo zostali uprzywilejowani poprzez nie pobieranie od nich opłat za korzystanie z przystanków miejskiej komunikacji autobusowej w Zabrzu.

Posiłkowo można również wskazać, że obowiązująca do 31.12.2001r. ustawa z dnia 29 sierpnia 1997r. o warunkach wykonywania krajowego drogowego przewozu osób (Dz.U. Nr 141, poz. 942 z późn. zm.) w art. 11 ust. 4 stanowiła, że opłaty za korzystanie z przystanków i

dworców powinny być ustalane dla przewoźników na równoprawnych warunkach. Tak więc, Gmina w czasie obowiązywania w/w ustawy naruszała swoim działaniem wyżej wskazany zapis. Pomimo, iż powyższy zapis już nie obowiązuje i również takiego zapisu nie zawiera obowiązująca od 01.01.2002r. ustawa z dnia 6 września 2001r. o transporcie drogowym (Dz.U. Nr 125, poz. 1371 z późn. zm.) zasada wynikająca z powyższego przepisu w pełni znajduje zastosowanie w stosunku do przedsiębiorców zajmujących pozycję dominującą na rynku.

Stosownie do art. 140 k.c. w granicach określonych przez ustawy i zasady współzycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno – gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, a w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. Powołany przepis nie może być usprawiedliwieniem dla stosowania praktyk ograniczających konkurencję. Ustawa antymonopolowa uchwalona w interesie publicznym – prawnym zawiera regulacje bezwzględnie obowiązujące. Zatem właściciel, wykonując swe prawa podmiotowe w działalności gospodarczej, musi to czynić w zgodności z tą ustawą. Może więc, jak każdy właściciel pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. Natomiast nie może się to odbywać kosztem ograniczenia konkurencji. W świetle orzecznictwa, jeżeli właściciel rzeczy jest przedsiębiorcą, ustawa antymonopolowa jest jedną z tych ustaw do których odsyła art. 140 K.c. dla określenia granic wykonywania przez właściciela swego prawa. Dlatego też zdaniem Organu Antymonopolowego Gmina jako właściciel przystanków i dworców miejskiej komunikacji autobusowej ma prawo pobierania opłat od przedsiębiorców korzystających z nich, może to jednak czynić tylko w granicach określonych przez ustawę antymonopolową, które wcześniej wskazano. Stąd należało orzec jak w pkt I sentencji.

II. Zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w przypadku dopuszczenia się przez przedsiębiorcę naruszenia zakazu określonego w art. 8 w/w ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może nałożyć na tego przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1 000 do 5 000 000 euro, jednak nie większej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary. W niniejszej decyzji, Organ Antymonopolowy uznał, iż Gmina nadużyła pozycji dominującej na rynku poprzez działania, o jakich mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3 ustawy antymonopolowej. Wobec czego zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt 1 w/w ustawy, Organ Antymonopolowy może nałożyć na Gminę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1000 do 5 000 000 euro. Przychód Gminy w 2001r. wyniósł 401 078 105 PLN, tak więc maksymalna wysokość kary może wynieść równowartość 5 000 000 euro (karta nr 16).

O ustaleniu wysokości kary, decyduje zgodnie z art. 104 tej ustawy, okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy. Ponadto zgodnie z art. 112 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej bierze się pod uwagę również naruszenie przepisów ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów.

Biorąc powyższe pod uwagę Organ Antymonopolowy postanowił o nałożeniu na Gminę kary pieniężnej w wysokości równowartości 1500 euro. Zgodnie z art. 115 ustawy antymonopolowej, wartość euro podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary pieniężnej. Średni kurs euro ogłoszony przez NBP w ostatnim dniu roboczym, roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary, tj. w dniu 31.12.2001r. wyniósł 3,5219 PLN. Równowartość 1500 euro na koniec grudnia 2001r. wynosiła zatem 5282,85 PLN (słownie: pięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt pięć groszy). Kwota ta stanowi karę zbliżoną do minimalnej jaką mógł nałożyć Organ Antymonopolowy i stanowi 0,03 % kary maksymalnej.

W rozumieniu art. 101 ust. 2 pkt 1 ustawy antymonopolowej nałożono karę na takim poziomie, aby jej charakter prewencyjny odniósł pożądany skutek. Nałożenie kary należy traktować jako podkreślenie naganności działań Gminy w przedmiotowej sprawie, które to działania skutkują w stosunku do przedsiębiorców prowadzących działalność przewozową i zaburza konkurencję na rynku właściwym. Wysokość nałożonej kary pieniężnej została ustalona przy założeniu, iż kara ta nie ma stanowić znaczącej dolegliwości dla karanego podmiotu, albowiem o skuteczności zastosowanych sankcji nie decyduje stopień ich surowości, lecz sama istota ich zastosowania, zwłaszcza uwypuklenie naganności stosowania wykazanej w decyzji praktyki ograniczającej konkurencję. Ustalając wysokość kary Organ Antymonopolowy wziął również pod uwagę, iż Gmina dotychczas nie dopuściła się naruszenia przepisów ustawy antymonopolowej.

Wobec powyższego Organ Antymonopolowy postanowił o nałożeniu kary pieniężnej w wysokości wynikającej z art.101 ust.2 pkt 1, czyli równowartości 1500 euro.

Karę należy wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000 w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

III. Zgodnie z art. 75 ustawy antymonopolowej, Organ Antymonopolowy rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 72 ustawy antymonopolowej jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku Organ Antymonopolowy stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, zobowiązany jest ponieść koszty postępowania.

Niniejsze postępowanie antymonopolowe zostało wszczęte z urzędu. W wyniku tego postępowania Organ Antymonopolowy nakazał Gminie Zabrze zaniechanie praktyki ograniczającej konkurencję oraz nałożył na nią karę pieniężną, co znalazło wyraz w punktach I i II sentencji niniejszej decyzji.

Kosztami niniejszego postępowania dla Organu Antymonopolowego są wydatki związane z wymianą korespondencji z Gminą, które to koszty obliczono w wysokości 12 PLN. Z uwagi na naruszenie przepisów w/w ustawy, Organ Antymonopolowy w postanowieniu zawartym w punkcie III sentencji niniejszej decyzji postanowił obciążyć Gminę Zabrze w/w kosztami postępowania.

Koszty niniejszego postępowania należy wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Od niniejszej decyzji stronie służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Katowicach w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Na postanowienie zawarte w punkcie III niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy antymonopolowej, stronie przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego, za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Katowicach w terminie tygodnia od dnia jego doręczenia.

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów

Dyrektor Delegatury
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów w Katowicach
Alicja Kral